

Akkor is ott is

*A felhők szürke rabnőruhájában
sápadtan és félénken lépegetsz
a lágerudvar-réten át a fény
szögesdrótjai közt kelettől nyugatig
zápor-hajad leborotválták öled rózsaszín-lilás
kikericsét meggyalázhatják bármikor
éjjel a fennsík priccsén forgolódsz a hold
reflektora végigpásztáz aludni nem hágy
gondolsz-e rám ilyenkor aki egykoron
villám-hajcsatjaid kiszedegetve földig omló
sörényedben fürdettem arcomat
gondolsz-e még vagy csak a holnapi
holnaputáni robot jár eszedben amitől lecsupaszított
erdők ké soványodsz míg el nem fogysz el nem hamvadsz egészen
az alkonyatokban de én a ködök krematórium-
füstjében is érezni fogom tested illatát
s akkor is ott is a te nevedet mondogatom majd
mikor egy tiszt unott kézmozdulattal
eldönti merre vezet tovább az utam jobbra vagy balra*

Az utolsó vers

Egy halotti maszokra

*A Nap sebei most
beragyogják a csontokat hol
mély a föld és koponyákkal teli
búzákból kikél a kenyér mert
örök aszályban rátalál a húsrá a seb
és szánkig hordja már a sírást is
de túl korán nőnek óriássá
a gyászszalagok*

*kitiltva tengert és időt
ingyen gyarmatai a temetőnek
mintha csak fababákat döntögetne
a sosemlátott hóhér íme
korom rakódik a szavakra és
eltűnik az ábécé arcom közt
végleg mert szó-gyárok
termékeiből nem lehet mondani:
— jelen — hát elhallgatok
megmártózva az utolsó versben
utolsó szerelemben mire megvirrad
ez az irgalmatlan hosszú sötét*

Romkert

Döbrentei Kornélnak

*Ezek az éjszakák csak
játékok a szájban!*

*Szemünk hajnali robajában
asszonyok kocognak szívünk
romkertjeibe;
a lokomotívon cipellő.
Verseket vajúdunk az éjszakában,
sápadt fülelők koccintanak agyunkkal,
ez az, aranyapám!
Küsszük magunkat, mert ki kell,
aztán
fejünk napkeleti kondérban rotyog.*

Egy régi vers

*Szememen átcsurog a Nap
lassú mozdulatokkal,
szoknyákkal, szirénákkal, nőnek
bennem a hangok, szaporodnak
a fényképek
akár egy múzeumban, ahol
a ruhákon már rég*

*megszáradt a vér,
és a hősokeket vitrinek utánozzák,
és hallgatni a vitrinek hangjait,
hallgatni a lassú örületig,
látszólag ma sem történt semmi,
csupán szemmeimen átsurog a Nap,
és valahonnan a mélyből
föhangzik egy régi vers — — —*

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Ellenőrizetlen ekloga

*Jegenyék állnak az országhatáron
és a sorompó mellett, mint kisöccsük
zöld katona*

*tört várakozásban
pufók géppisztolyt szorongat*

*Madár repül át a kékre festett
keleti égen*

*és ismerős fehér felhők
szöknek legelve ismeretlen
havasok felé, fölé*

„Bordáim sajognak

*kalitkád
elhagyta rab madaracska —
szabad vagy, én üres egészen
S fölöttem járnak bárányaim*

Lenne sírásom

*akolban felejtett
pásztor bégetése”*